

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **Ł. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 lutego 2021 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału VI
Karnego - Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 6 listopada 2020 r., VI
WKK (...),

w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego Ł. P. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 26 czerwca 2020 r., VI Ka (...), uznając, że została wniesiona po terminie.

Powyższe zarządzenie zaskarżone zostało zażaleniem skazanego, który zarzucił mu obrazę przepisu art. 126 § 1 k.p.k. mającą wpływ na treść postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 listopada 2020 r., VI WKK (...), poprzez uznanie, że zaistnienie niezależnej od strony przeszkody poprzez mylne przekonanie, iż po stronie obrońcy z urzędu leży powinność poinformowania skazanego o otrzymaniu uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego otwierającego drogę do wniesienia kasacji nie jest wystarczającą podstawą uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu, mimo iż skazany będąc w stałym kontakcie ze swoim obrońcą nie uzyskał wiedzy o otrzymaniu przez niego tegoż dokumentu

doskonale mając świadomość, iż skazany będzie chciał wnieść kasację, tak więc wystąpiła przeszkoda uniemożliwiająca stronie dopełnienie czynności i skutkująca niezależnym od strony uchybieniem terminowi zawitemu. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę postanowienia z dnia 3 listopada 2020 r. i przywrócenie skazanemu terminu do wniesienia kasacji, a w konsekwencji uchylenie zarządzenia z dnia 6 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie jest zasadne. Nie ulega wątpliwości, że skazany w terminie przewidzianym do wniesienia kasacji nie wniósł tego środka zaskarżenia. Wbrew wywodom zawartym w zażaleniu wniesionym na zaskarżone zrządzenie, słuszenie odmówiono skazanemu przywrócenia terminu do dokonania tej czynności. Skazany nie wykazał bowiem, że niedotrzymanie terminu do wniesienia kasacji nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. W szczególności zaś, aby było to konsekwencją błędnego pouczenia lub jego braku, czy też wynikało z niedopełnienia przez obrońcę z urzędu ciężących na nim obowiązków.

Jak wynika z akt sprawy, skazany został powiadomiony o terminie rozprawy odwoławczej – zawiadomienie odebrał osobiście (k.206). Nic zatem nie stało na przeszkodzie, by stawiając się na nią mógł uzyskać informacje o treści orzeczenia i zostać pouczonym o terminie i sposobie zaskarżenia wydanego wyroku albo uzyskać te informacje kontaktując się chociażby telefonicznie z Sądem lub dotychczasowym obrońcą. Ten, składając wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku, otworzył skazanemu termin do wniesienia kasacji. Termin ten upłynął w dniu 14 września 2020 r.

Ta ostatnia okoliczność dobitnie przesądza o bezzasadności wniosku skazanego o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji, a tym samym i złożonego zażalenia. Skoro z akt sprawy wynika, że wezwanie do odbycia kary skazany odebrał osobiście w dniu 3 września 2020 r. (k. 32 akt wykonawczych), a w dniu 11 września 2020 r. doręczono mu postanowienie w przedmiocie zwrotu dowodów rzeczowych (k.2050) i w tym samy dniu ustanowiony przez skazanego obrońca z wyboru złożył do akt sprawy pełnomocnictwo (k.2048), to nie sposób przyjąć, że

skazany nie miał wiedzy o wyroku Sądu odwoławczego i z tego powodu nie mógł dotrzymać terminu do wniesienia kasacji, czy też złożenia w tym terminie wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i wniesienia kasacji.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.